אתה הראש אתה אשם? אתה הראש ברוך השם!

מאת דניאל ראם (חוקר, דוקטור למתמטיקה)

תאריך: 21/10/2026

א. הקדמה

המאמר הזה עוסק בשני נושאים מרכזיים בבחירות 2026: טבח שמחת תורה שהתרחש ב 7/10/2023 ומלחמת התקומה שבאה בעקבותיו. המאמר מחולק לארבעה חלקים, שהראשון שבהם הוא הנוכחי (הקדמה). החלק השני עוסק בגורמים השונים שהביאו לטבח שמחת תורה: חלק זה כולל תשובה מקיפה לסיסמה הנבובה "אתה הראש אתה אשם". החלק השלישי עוסק בסוגיית ועדת החקירה שאמורה לחקור את המחדל ומסביר למה ועדת חקירה מאוזנת היא ועדת החקירה ההוגנת שתוכל לחקור את הטבח. חלקו הרביעי והאחרון של המאמר מציג את ההישגים האדירים שישראל השיגה במהלך מלחמת התקומה (למרות שהמלאכה עדיין לא תמה) בהובלה הנחושה והמזהירה של ראש הממשלה נתניהו. החלק הרביעי מתייחס גם לכל מיני גורמים תבוסתניים שהשקיעו מאמצים אדירים בהערמת מכשולים שיפריעו להשגת ההישגים (ולחלקם יש את החוצפה לבוא היום בטענות לממשלה ולעומד בראשה על כך שהמלאכה לא הושלמה), ומסביר למה לממשלת ימין בראשות נתניהו ולא לממשלת שמאל יהודי שנשענת על מפלגות ערביות יש סיכוי טוב להשלים את המלאכה.

ב. אתה הראש אתה אשם?

לממשלה ולעומד בראשה בהחלט יש אחריות בנוגע למחדל, ואותה אחריות צריכה להיבדק לעומק במסגרת וועדת חקירה. אבל השאלה היא מהו גודל האחריות. אותם אלה שמדקלמים את הסיסמה החלולה "אתה הראש אתה אשם" מתעלמים לגמרי, או כמעט לגמרי, מהגורמים שיוזכרו ברשימה להלן בכל הנוגע לאחריותם לטבח ולמחדל, מתעלמים מ (או מגמדים את) ההישגים האדירים שבאו אחרי המחדל, ומתעלמים מ (או מגמדים את) אידיאולוגיית התבוסתנות של רובם הגדול של אלה שרצו ורוצים להחליף את אותה ממשלה והעומד בראשה (שבאופן לא מפתיע יש חפיפה ענקית בינם לבין מדקלמי הסיסמה על גרסאותיה השונות).

מעניין גם למה רבים מידי מבין אותם אנשים לא מפנים בכלל (או מפנים מעט באופן יחסי) מהשנאה החשוכה שממלאת את ישותם כלפי הגורמים שיוזכרו להלן, במיוחד כלפי אלה מסעיף 1:

1. המחבלים האיסלאמיסטים הרשעים והברברים של חמאס ושות', שהם אלה שביצעו את הטבח והזוועות.

2. צה"ל ובכיריו והשב"כ ובכיריו שהתמכרו לאורך עשורים לאסטרטגייה של מגננה טכנולוגית ולכל מיני הסדרות והסדרים, ויתרו על ערך הניצחון והכרעת האויב, טענו בלי הפסקה - ממש עד הרגע האחרון, למרות סימני אזהרה חמורים שהצטברו - שחמאס מורתע או שאינו רוצה במלחמה מסיבות אחרות ולכן הוא לא יתקוף (ואם הוא כן יתקוף אז זה יהיה בצורה קטנה יחסית) ושצריך לתמרץ אותו בגזרים כלכליים, הורידו בצורה דראסטית את הכוננות הצבאית בעוטף עזה ובעוד הרבה מקומות בשמחת תורה ובימים שקדמו לחג, מידרו את ראש הממשלה ושר הביטחון בשעות שקדמו לפלישה ולטבח, ואיפשרו מסיבה המונית (מסיבת הנובה) לא רחוק מהגבול למרות הכוננות המאוד נמוכה. תת-אלוף במיל' אורן סולומון - שהוא ובנו לחמו בגבורה במשך שעות ארוכות ביום הטבח תוך סיכון אדיר לחייהם - בדק לעומק כמה מהעניינים האלה או/וגם עניינים קשורים, ונרדף בצורה מחפירה על ידי אלה שלא רצו שהאמת תחשף.

למעשה אותם בכירים (לרבות הרמטכ"ל לשעבר הרצי הלוי וראש אמ"ן לשעבר אהרון חליוה וראש השב"כ לשעבר רונן בר) היו שקועים במספר קונספציות:

הקונספציה הראשונה דומה לזו שהובילה למחדל מלחמת יום הכיפורים: שהאויב (במקרה הנוכחי - חמאס ושות') מורתע ולא ירצה לתקוף - או, ליתר דיוק, הסבירות שהוא יתקוף נמוכה - כי יש לו הרבה מה להפסיד מכך, ואם בכל זאת הוא כן יתקוף אז צה"ל יוכל להתמודד עם האויב בהצלחה ולמנוע ממנו לגרום לנזק רציני.

הקונספציה השנייה, שקשורה לראשונה (מנסה להסביר למה האוייב לא יתקוף), היא הענקת משקל יתר לשיקולים מטריאליסטים שמנחים את המחבלים האיסלאמיסטים הרשעים והברברים של חמאס ושות' כמו מצבם הכלכלי ורמת חייהם, ובאופן כללי התייחסות אליהם כאילו הם לא אוייב מרושע וברברי אלא הם סוג של "אנחנו" ("האחר הוא אני"), והם אפילו "פרטנר".

הקונספציה השלישית היא שהפקידים - לרבות פקידים צבאיים ובטחוניים כמו הרמטכ"ל וראש השב"כ - הם אלה שאמורים לנהל את המדינה ולא נבחרי הציבור (במיוחד נבחרי ציבור ממחנה הימין - שנתפסים כעושי צרות חסרי אחריות שאינם ראויים ואינם לגיטימיים) ולכן אפשר וצריך למדר אותם כדי למנוע צרות, מה שהוביל למידור של ראש הממשלה ושר הביטחון ע"י בכירי מערכת הביטחון בשעות שקדמו לטבח, בין השאר כדי למנוע "מיס-קלקולציה" (אם לא היה מידור אז היה סיכוי טוב למנוע או לצמצם את הפלישה והנזקים). הרבה פרטים על הקונספציה השלישית ניתן למצוא בסדרה "מרד הגנרלים", בת ארבעה פרקים מיוני 2026, מאת איש התקשורת וכיום המועמד מטעם רשימת מפלגת הליכוד לכנסת ארז תדמור, בערוץ 14 (סדרה שמבוססת על ספרו של תדמור באותו שם, בהוצאת סלע מאיר, 2026, וניתן למצוא אותה גם בערוץ היוטיוב C14).

3. אמ"ן ובכיריו ושב"כ ובכיריו שהתנהלו ברשלנות ובחובבנות איומה בכל הקשור לאיסוף המודיעין מרצועת עזה לאורך השנים בכלל, ובימים ובשבועות שקדמו לטבח בפרט, לא טיפלו בצורה טובה בתקלות טכניות שהיו בשבועות שקדמו לפלישה ופגעו עוד יותר באיסוף וניתוח המידע שכן נאסף, וגם זלזלו בגורמים זוטרים שהתריעו מפני סכנות (כמו התצפיתניות, הנגדת ו', האזרח רפאל חיון, וכו'). נצ"מ בדימוס ואיש התקשורת אבי וייס ניתח לעומק את הסוגיה הזו וסוגיות נוספות שקשורות למחדל ממש מתחילת המלחמה, וניתן למצוא פרטים נוספים על מחקרו המקיף באתר שלו "טלקום ניוז" בכלל, ובפרט בכתבה שכותרתה "המחדל הגדול ביותר בישראל: איך המתקפה נעלמה מעיני המודיעין והטכנולוגיות שלו? [החל מ 10/10/2023 עם עדכונים עד 30/12/2024] ובכתבה שכותרתה "המחדל הגדול: איך המתקפה נעלמה מעיני המודיעין והטכנולוגיות שלו? חלק ב' עדכונים מ-2.1.25 והלאה" [החל מ 2/1/2025 ועד כמעט עצם היום הזה];

4. מערכת המשפט האזרחית והצבאית (לדוגמה שופטי בג"ץ כמו הנשיאה דאז אסתר חיות, הפרקליטות, יועמ"שים, פרקליטות צבאית כמו הפצ"ר לשעבר שרון אפק והפצ"רית לשעבר המושחתת יפעת תומר ירושלמי) שבשילוב עם עמותות שמאל רדיקליות שחקה באופן מלא את הפרימטר סביב רצועת עזה, קשרה את ידי הצבא בהוראות פתיחה באש נוקשות מאוד, ותפרה תיקים לאנשים כמו ד"ר מיכאל בן ארי שהזהירו מטבח נוראי שיגיע מרצועת עזה;

5. ממשלת בנט-לפיד שבתקופתה הוכנסו עשרות אלפי עזתים שחלקם השתתפו בטבח או/וגם העבירו מידע לחמאס ושות' בתקופה בה הם עבדו בישראל;

6. בכירים לשעבר בצבא ובמערכת הביטחון (לרבות הרמטכ"לים או/וגם שרי הביטחון אהוד ברק, משה בוגי יעלון, בני גנץ, גדי איזנקוט, אביב כוכבי, שאול מופז ודן חלוץ) שבתקופתם ובהובלתם (מי יותר ומי פחות) היתה אמונה חזקה ש"תם עידן המלחמות הגדולות", בוצעו בצבא קיצוצים מאוד רציניים, נפגעה יכולת הייצור העצמית של אמל"ח ותחמושת, וריחפה ברקע הסיסמא "צבא קטן וחכם";

7. שר הביטחון גנץ שבתקופתו נלקח הנשק מכיתות הכוננות בעוטף ובעוד מקומות ושר יואב גלנט שבמשמרת שלו הטבח התרחש;

8. תעשייני הסרבנות וההמרדה ופריעת החוק וגדודי התומכים שלהם בתקופת המאבק נגד הרפורמה המשפטית - ואני כולל כאן גם גורמים כמו המשבשת המשפטית גלי בהרב מיארה, פרקליט המדינה עמית איסמן, הרמטכ"ל דאז הרצי הלוי והפרקליטה הצבאית המושחתת דאז יפעת תומר ירושלמי שאיפשרו את אותה תעשייה - שלמעשים הנפשעים שלהם יש חלק לא זניח בעובדה שחמאס ושות' החליטו לפלוש באופן המוני: ניתן לקרוא על כך בכמה מהמחקרים שפירסם לאורך השנים סא"ל במיל' המזרחן יונתן דחוח-הלוי באתר המרכז הירושלמי לענייני חוץ וביטחון, כגון המחקר "מנקודת המבט של חמאס: כך הבשילה מתקפת 7 באוקטובר", 6/10/2024 (המחקר מראה כמה מהגורמים שהניעו את המחבלים האיסלאמיסטים הרשעים והברברים לתקוף את ישראל, שאחד המרכזיים בהם היתה תעשיית הסרבנות וההד הציבורי והתקשורתי הרב שהיא קיבלה, כי זה גרם למחבלים לפרש את המצב

ככזה שישראל איבדה את היכולת להגן על עצמה צבאית ולכן יהיה הרבה יותר קל לחסל אותה או לפחות לפגוע בה קשות). תעשיית הסרבנות וההמרדה היתה גם בין הגורמים לכך שבשעות הראשונות של המלחמה - שהיו השעות הקריטיות בהן נגרם רוב הנזק - חלקים מהצבא (כמו חיל האוויר) לא תיפקדו בצורה טובה (בלשון המעטה), בין השאר משום שהיה צורך להשקיע זמן בהחזרה לכשירות את אותם אלה מהסרבנים שחזרו לפעילות צבאית ואת הציוד והמערכות הצבאיות שהם היו צריכים להפעיל;

9. ממשלות קודמות שהובילו, בכל מיני דרכים (כמו בתכנית ההתנתקות/הגירוש מגוש קטיף וצפון השומרון משנת 2005, ובהסכם אוסלו בגרסת "עזה ויריחו תחילה" משנת 1994) למצב בו רצועת עזה עברה מעידן האבן לעידן ישות הטרור הג'יהאדיסטית המפלצתית שקמה שם;

10. הציבור הישראלי שברובו המכריע התמכר לשקט, התרגל למדיניות ההכלה והסבבים, חשש מאוד מאבידות של חיילים במקרה של מלחמה רצינית ברצועת עזה, ולא הסכים לשלם גם את המחירים הכלכליים והבינלאומיים והחברתיים של מלחמה כזו (ואת המחירים של שליטה צבאית על הרצועה במקרה של ניצחון; בניגוד להיום, הגירה מאסיבית של העזתים אל מחוץ לרצועה לא נתפסה בעבר כריאלית ע"י רוב מכריע של הציבור ומקבלי ההחלטות), מה שהביא לכך שלא היתה לגיטימציה ציבורית לביצוע טיפול שורש לבעיית רצועת עזה / רצועת הברבריות והטרור. למעשה התרחש כאן משהו יותר עמוק: שהציבור הישראלי ברובו הגדול (משמאל ומימין, לרבות רובם הגדול של נציגי הציבור) הצטרף לבכירי מערכת הביטחון לדורותיה וויתר גם הוא על ערך הניצחון והכרעת האויב (וגם רבים מהמעטים שלא ויתרו על ערכים אלה לא פעלו בצורה רצינית כדי לשנות את דעת הקהל) בזירות השונות. כיום ערכי הניצחון על האויב והכרעת עוכרי ישראל זכו לתחייה חזקה במחנה הימין, אבל, למרבה הצער, לא ברובו הגדול של מחנה השמאל (למרבה הצער, אצל רבים מידי מאנשי מחנה השמאל חל שיבוש דעת רציני, ומבחינתם האויב הוא הימין והנהגתו - אותם הם רוצים להכניע ולהכריע ולא את עוכרי ישראל האיסלאמיסטים הרשעים והברברים ושותפיהם שרוצים לחסל את כולנו, לרבות את אנשי השמאל);

11. רוב התקשורת שהיתה ממובילות מדיניות התבוסתנות וההכלה ותכנית ההתנתקות והסכם "עזה ויריחו תחילה" וכו' (כולל לאורך המלחמה הנוכחית, עד עצם היום הזה), ועשתה דה-לגיטימציה לאלה מהימין שמתחו ביקורת על בכירי מערכת הביטחון ועל בכירי מערכת המשפט בעניינים שקשורים למדיניות ההכלה והתבוסתנות וכו';

12. הקהילה הבינלאומית שעשתה דה-לגיטימציה קשה לכל ניסיון לעשות טיפול שורש לרצועת עזה (אפילו טיפול מאוד קטן, כמו מבצע "צוק איתן" ב 2014, ומבצע "עופרת יצוקה" מסוף 2008 ותחילת 2009, ומבצע "שומר חומות" משנת 2021 - מה שבין השאר גרם לכך שהמבצעים נמשכו רק שבועות בודדים), וראינו זאת היטב גם לאורך המלחמה;

13. חלקים גדולים בציבור ובקרב מקבלי ההחלטות בפוליטיקה ובמערכת הביטחון ובשירות הציבורי ובתקשורת ובאקדמיה שלא הבינו היטב (ולמרבה הצער, רבים מהם עד עצם היום לא מבינים) את התרבות הערבית והאידיאולוגיה האיסלאמיסטית, את האיום שנשקף מאותה אידיאולוגיה, ואת מה שמניע את האיסלאמיסטים - לרבות את שנאת ישראל הנוראית שממלאת את ישותם ושבשביל לממשה בפועל הם מוכנים לשלם מחירים עצומים.

<u>ג. סוגיית ועדת החקירה שאמורה לחקור את המחדל</u>

ההצעה שבעיני היא ההצעה המוצלחת בעניין כזו ועדה היא זו שיזם חבר הכנסת אריאל קלנר ועברה בקריאה ראשונה (מה שיאפשר את קידומה גם בכנסת הבאה) בחודש יולי השנה ברוב של 59 תומכים לעומת אפס מתנגדים: הצעת חוק ועדת חקירה ממלכתית-לאומית לאירועי טבח שמיני עצרת תשפ"ד (טבח 7 באוקטובר 2023). ההצעה היא להקים ועדה מאוזנת, כזו שכל צד (קואליציה ואופוזיציה) יבחר את הנציגים שלו, במספר שווה (שלושה) של נציגים לכל צד. בפרט, באופן עקרוני מחנה השמאל יוכל, אם ירצה, לבחור כחברי וועדה שופט או שופטת בדימוס מבית המשפט העליון, אנשי צבא בדימוס שמזוהים עם הצד שלו, וכו' (בכפוף למגבלת צינון שיש בהצעת החוק) ולהתרכז בחקירה של חלקו של ראש הממשלה נתניהו. ועדה כזו תכלול גם ארבעה משקיפים מקרב חטופים ששוחררו ומשפחות שכולות מהמלחמה.

הוועדה תוכל לחקור לעומק וללא מורא את כל הגורמים הרלוונטיים, לרבות את הממשלה הנוכחית והעומד בראשה וממשלות קודמות, את בכירי מערכת הביטחון ומערכת המשפט בהווה ובעבר, את תעשייני הסרבנות וההמרדה, התקשורת, כל מיני ארגוני חברה אזרחית ועוד, ותוכל לבחון לא רק את התקופה שקדמה באופן מיידי לטבח אלא גם כמה מהשנים הקודמות. ועדה כזו תגדיל משמעותית את הסיכוי להבנה רצינית וכנה של מה שגרם למחדל ותוכל לעזור מאוד בהשגת תיקון אמיתי.

ועדה כזו גם תקטין בצורה משמעותית את הסיכוי לטיוח, בניגוד לוועדת חקירה ממלכתית. למה? משום שחברי ועדת חקירה ממלכתית ממונים, לפי החוק (חוק ועדות חקירה, תשכ"ט-1969), ע"י מי שעומד בראש בית המשפט העליון, ומי שעומד בראש ועדת חקירה ממלכתית הוא שופט (אולי בדימוס) מבית המשפט העליון או מבית המשפט המחוזי. למרבה הצער, רבים בציבור בכלל לא יודעים זאת, ולכן מדקלמים כל מיני סיסמאות נבובות. בגלל הרכבה ועדת חקירה ממלכתית צפויה להפנות את האש בעיקר לעבר מחנה הימין, תוך הקטנת חלקם של גורמים אחרים - לרבות בכירים בהווה ובעבר ממערכת המשפט הצבאית והאזרחית וגורמים שפעלו לטובת האוליגרכיה המשפטית בתקופת המאבק ברפורמה המשפטית - שחלקם במחדל גדול מאוד. ועדת חקירה ממלכתית לא תזכה לאמון של הרוב המכריע של מחנה הימין, שאין לו כמעט שום אמון במערכת המשפט כיום, משם שאותה מערכת לא מפסיקה לנהל נגדו - במשך עשורים - אכיפה בררנית ורדיפה בררנית ואפרטהייד משפטי.

אוסיף ואומר שאני מתאר לעצמי שגם הרבה אנשים שאינם ממחנה הימין ויודעים את החוק מבינים זאת, אבל רובם של אותם אנשים שותקים (וכמובן שישנם כאלה ששרלטנותם אומנותם שיודעים את האמת ואינם שותקים אלא מציגים מצגי שווא לציבור במכוון), בין השאר מפני שהמחלה המנטלית-נפשית הקשה והארורה המכונה "רלבת" השתלטה על מוחותיהם, והפכה את שנאתם לביבי והרצון שלהם לנקום בו ולראות אותו מסולק מעמדת כח לאובססיה, לשיבוש דעת איום, לערך עליון, ולמטרה שגוברת על כל מטרה ושיקולים אחרים, לרבות על מטרת ההגעה לחקר האמת - כולל האמת בנוגע לחלקם של אנשים שאינם ביבי ושות'. ועדת חקירה מאוזנת תוכל לחקור בצורה טובה גם את מדיניות ההכלה ואת בניין הכח של צה"ל והקטנתו, ואת תעשיית הסרבנות ועוד. דווקא ועדת חקירה ממלכתית - שהיא ועדה פוליטית נגד הימין במסווה של מקצועיות - צפויה לעשות זאת בצורה הרבה פחות טובה, כי יש הרבה בכירים במערכת הביטחון לדורותיה שהם מזוהים עם צד שמאל - לרבות אהוד ברק, גדי איזנקוט, יאיר גולן, בני גנץ ובוגי יעלון - שהיה להם חלק רציני בהקטנת הצבא, במדיניות ההכלה, בתעשיית הסרבנות ועוד.

ד. אתה הראש ברוך השם!

החלק הזה עוסק בחלקה השני של הכותרת ומציג כמה מההישגים הרבים ויוצאי הדופן שישראל, בהובלת ממשלת נתניהו ובביצוע כוחות הביטחון ובתמיכת חלקים שונים בציבור, השיגה לאורך מלחמת התקומה (הישגים שהמלעיזים - שרבים מהם הערימו הרבה מכשולים לאורך המלחמה כדי למנוע את השגת ההישגים - מתעלמים מהם או מגמדים אותם ועוד באים בטענות שהמלאכה לא הושלמה). ההישגים הללו הם הרבה בזכות הכישורים המופלאים של ראש הממשלה בנימין נתניהו, בפרט בזכות כושר הסיבולת המופלא שלו שעזר ועוזר לו לעמוד בפני לחצים אדירים ומגוונים שחלקם כמעט בלתי אנושיים, בזירה הפנימית ובזירה הבינלאומית (הנה רשימה חלקית של לחצים כאלה: העובדה שהוא אולץ להעיד במשך כשנה וחצי לאורך המלחמה לא פחות מ 98 פעם להעיד בבית המשפט בעדות הארוכה ביותר בתולדות המדינה ואולי גם בתולדות האנושות מבחינת מספר ימי העדות – וכל זאת בשביל להתמודד עם כתב אישום הזוי ובזוי ונבזי ועלוב וחלש ומרושע וחובבני ורשלני ומופרך ותפור שקרס כבר מזמן כמעט מכל כיוון שאפשר להעלות על הדעת, צווי המעצר הבינלאומיים שהוצאו נגדו בשנת 2024 ע"י התובע הג'יהאדיסט והמושחת של בית הדין הבינלאומי הפוליטי שממוקם בהאג ובגיבוי של שופטים מאותו בית משפט נפשע, פולחן השנאה האיום ונורא שחולי הרלבת מנהלים נגדו תוך הפצה וייצור בלתי פוסקים של ארס ועלילות וקונספירציות וכזבים ומניפולציות נגדו, משברים קואליציוניים, לחץ אדיר שהופעל עליו ע"י מספר ממשלים אמריקאיים וממשלים מכמה מדינות באירופה ובעוד יבשות, לחץ תקשורתי אדיר מהתקשורת המקומית והתקשורת הבינלאומית, נסיונות לרצוח אותו ואת בני משפחתו ע"י הרפובליקה האיסלאמית של איראן ושלוחיה וגם ע"י חולי רלבת, לחץ אדיר שהופעל עליו ע"י חלק ממשפחות החטופים, גורמים בכירים במערכת אכיפת החוק שניהלו מסע צייד נגדו ונגד מקורביו כדי להפילו ולהרחיק את מקורביו ממנו, ועוד), יכולתו לראות למרחוק, חריפות שכלו, נסיונו הרב בתפקיד והבנתו העצומה של הזירות השונות לרבות הזירה הבינלאומית, ואמונתו ומחויבותו הכבירות לנצח ישראל.

1. **רצועת הטרור והברבריות:** ישראל שולטת על בערך 70% מהרצועה, כולל על ציר פילדלפי ואזור רפיח, אחרי שחיסלה קרוב ל 30,000 מחבלים ויצרה רצועת ביטחון כמעט סטרילית (תחומי הקו הצהוב: ההקמה של הקו הצהוב היא בעצמה הישג רציני גם מבחינה קונספטואלית) בה כמעט ואין תושבי אויב ותשתיות טרור (לרבות תשתיות אזרחיות שמשמשות או עלולות לשמש לטרור). ישראל חיסלה את כל צמרת החמאס שהיתה ברצועה ביום הטבח (פרט למחבל אחד מהצמרת שבתקווה יחוסל בקרוב) וכמה מבכירי חמאס-חוץ, פירקה את 24 גדודי החמאס, וגרמה לכך שהיכולת הרקטית של חמאס ירדה לאפס (מעל שנה לא נורתה אפילו רקטה אחת) אחרי שבתחילת המלחמה המחבלים שיגרו משם מעל עשרת אלפים רקטות וטילים. חמאס ושאר ארגוני המחבלים ברצועה אמנם לא חוסלו, וחשוב לפעול בכיוון כדי להשלים את המלאכה, אבל הם צל חיוור של מה שהם היו בתחילת המלחמה (בפרט, המחבלים שהם גייסו כדי להחליף את המחבלים שנפגעו אינו ברמה המקצועית של אלה המקוריים), ואפילו קמו להם מתנגדים מתוך האוכלוסיה העזתית שנלחמים בהם (לא בצורה מאוד אפקטיבית, אבל משהו מזה קיים), כל החטופים עד האחרון הוחזרו, ועוד.

לשם השוואה, מחנה השמאל בארץ (כולל הנהגת החלק היהודי של המחנה - בנט, לפיד, איזנקוט, גולן, ליברמן - וגם מרבית תומכיהם, וכמובן גם המפלגות הערביות ותומכיהן שהם בפועל חלק מגוש השמאל גם אם יש כאלה שמנסים להסוות זאת) היה מוכן ברובו להיכנע לחמאס עוד בתחילת הדרך: חלק מהאנשים מאותו מחנה היו מוכנים לעשות זאת בסוף 2023 ותחילת 2024 (חודשיים-שלושה אחרי תחילת המלחמה), וחלקם כמה חודשים אחר כך, וכל זאת רק בשביל לקבל את החטופים הרבה לפני ההשתלטות על ציר פילדלפי ואזור רפיח, לפני פירוק 24 גדודי חמאס, לפני חיסול רבי המרצחים דף וסינוואר (והאח של סינוואר שירש אותו) ורבים אחרים מהנהגת המחבלים, ולפני הקמת רצועת הביטחון הסטרילית והקו הצהוב. בשמאל היו מוכנים לקבל את שיקום הרצועה ונסיגה ישראלית מלאה מהרצועה תוך ערבויות בינלאומיות (החלטה של מועצת הביטחון של האו"ם) שהיו ניתנות לחמאס לכך שישראל לא תתקוף ברצועה למשך שנים או עשורים, היו מוכנים לאפשר את שיקום הרצועה ואת הביטול המעשי של הפרימטר הצר והחלקי שהיה בתחילת המלחמה, וכל זאת גם בלי לקבל את כל החטופים מייד (המחבלים הרי התכוונו להשאיר אצלם מספר קטן של חטופים, נניח 10 או 20, למשך שנים, ולשחררם לאט כדי לשבור מוראלית את החברה הישראלית וכדי להבטיח את שיקוף הרצועה ואת נסיגת ישראל וכדומה). יש סיכוי מאוד גבוה שאם חלילה השמאל יקים ממשלה אחרי הבחירות אז הדרך התבוסתנית תחזור, וחלק או כל ההישגים האמורים ירדו לטמיון.

2. **זירת הגליל הצפוני ("דרום לבנון"):** ממשלת הימין הנוכחית בראשות נתניהו ביצעה מה שאף ממשלה לפניה לא העזה לעשות מאז קום המדינה: להקים רצועת ביטחון סטרילית בעובי לא זניח בחלק מהגליל הצפוני. ממשלת ישראל הנוכחית ביצעה את מבצע הביפרים המזהיר, חיסלה את הנהגת ארגון המרצחים חיזבאללה לרבות את רב המחבלים נסראללה, ופגעה קשות ביכולת הכלכלית והצבאית של הארגון בישות הלבנונית. בפרט, הממשלה הורידה במעל 90% את היכולת הרקטית והיכולת הטילית של חיזבאללה, מבערך 150 אלף טילים ורקטות לפחות מ 15 אלף (עדיין הרבה, אבל צל חיוור ממה שהיה למחבלים בתחילת המלחמה). הממשלה השיגה הסכם מדיני חסר תקדים בו היא קיבלה הכרה ממשלת הישות הלבנונית להישאר באזור הביטחון בגליל הצפוני כל עוד חיזבאללה לא פורק מנשקו, כלומר בלי הגבלת זמן באופן מעשי (אלא אם חלילה תעלה ממשלת שמאל-ערבים שוחרת וויתורים, נסיגות ותבוסתנות). המלאכה לא הושלמה, אבל מצבה של ישראל בזירה הזו טוב בצורה רצינית בהשוואה למצב לפני המלחמה.

3. **הזירה האיראנית:** ממשלת הימין הנוכחית בראשות נתניהו ביצעה מה ששום ממשלה לפניה לא העזה לבצע: לפגוע פגיעה קשה בפרוייקט הגרעין האיראני בשני מבצעים צבאיים מזהירים ("עם כלביא" ביוני 2025, "שאגת הארי" בין סוף פברואר 2026 למחצית הראשונה של אפריל 2026), בלי שום אבידה של כלי טיס מאוייש למרות עשרות אלפי גיחות, תוך עליונות אווירית ברורה ביותר בשמי המזרח התיכון בכלל ובשמי הרפובליקה האיסלאמית של איראן בפרט, תוך פגיעה קשה גם בפרוייקט הטילים של הרפובליקה וחיסול הנהגתה הצבאית והמדינית (בפרט: חיסול הרודן חמינאי) וגורמים נוספים במשטר הטרור והדמים הנפשע ששולט ברפובליקה האיסלאמית. ישראל פגעה קשות גם בכלכלה האיראנית ובתעשייה הצבאית של הרפובליקה, וקיימה שיתוף פעולה מזהיר וחסר תקדים עם צבא ארה"ב ושיתוף פעולה מדיני חסר תקדים עם ממשל הנשיא טראמפ.

גם כאן המלאכה לא הושלמה, וחשוב ביותר להשלימה (והסיכוי להשלמתה עם ממשלת שמאל יהודי שנשענת על מפלגות ערביות נמוך מאוד בהשוואה לסיכוי להשלימה עם ממשלת ימין בראשות נתניהו לא רק בגלל האידיאולוגיה התבוסתנית שרבים מידי בשמאל מחזיקים בה, ובגלל הלחץ שצפויות להפעיל המפלגות הערביות

שמתנגדות חזק למדינת ישראל חזקה ומנצחת – אלא גם בזכות מערכת יחסים המופלאה בין ראש הממשלה נתניהו לבין הנשיא האמריקאי טראמפ), אבל האיומים הקשים מהרפובליקה האיסלאמית של איראן הורחקו לכמה שנים טובות, והמשטר הנפשע ששולט שם נחלש מאוד. חשוב להמשיך ולפעול במלוא הנחישות והעוצמה כדי להוביל לקריסתו המלאה. באופן כללי, המצב כיום בזירה האיראנית הרבה יותר טוב מבחינת ישראל בהשוואה לתחילת המלחמה. לי מאוד ברור שממשלת שמאל-ערבים לא היתה מעזה ומצליחה לבצע אפילו שבריר ממה שממשלת הימין בראשות נתניהו ביצעה, ואני כותב זאת לא רק בהתבסס על תרחישי אימים שמערכת הביטחון נתנה לדרג המדיני לפני ביצוע מבצע "עם כלביא" (אלפי הרוגים לכל הפחות, הרס אדיר של תשתיות בעורף) שממשלת שמאל-ערבים לא היתה מסוגלת להתמודד איתם, אלא גם על דברים שהבייס משמאל ביטא לאורך הדרך: לדוגמה, רבים מהמחנה לא הפסיקו להתלונן לאורך מבצע "שאגת הארי" - עוד מהימים הראשונים - על כך שקשה להם עם האזעקות, כלומר הם לא היו מוכנים לשלם מחיר קטן לטווח קצר כדי להשיג הישג חשוב לטווח ארוך.

4. **זירת הגולן המורחב:** מה שממשלת ישראל הנוכחית בהובלת נתניהו ביצעה בישות הסורית הוא בונוס רציני, שאף ממשלה ישראלית מאז 1974 לא העזה לבצע: השתלטות על כתר החרמון וחלקים מהבשן, והשמדת צבא המשטר של הרודן הרצחני אסד סמוך לבריחת הרודן לרוסיה. זהו בונוס רציני שבכלל לא היה מיעדי המלחמה, בונוס שהשגתו דרשה תעוזה ומעוף. ברור לי שממשלת שמאל-ערבים לא היתה בכלל חושבת לבצע זאת (והמפלגות הערביות עליהן הממשלה היתה נשענת לא היו מאפשרות לממשלה להמשיך להתקיים בלי נסיגה מאותם שטחים בבשן וכתר החרמון). ממשלת ישראל בראשות נתניהו דאגה ודואגת גם לקהילה הדרוזית בישות הסורית - שזהו עוד דבר חסר תקדים. האיומים בזירה הזו לא נעלמו, ואני חוזר ומדגיש שחשוב להקים בזירה רצועת ביטחון סטרילית אמיתית ("קו צהוב" מעובה), אבל למרות זאת המצב שם כיום הרבה יותר טוב מבחינת ישראל בהשוואה למצב בתחילת המלחמה.

5. **זירת יהודה, שומרון ובקעת הירדן:** מאז 2023 היתה ירידה חדה בכמות הישראלים ההרוגים מטרור (כולל פיגועים שמקורם בזירה זו והתרחשו בתוך תחומי הקו הירוק): 41 הרוגים בשנת 2023, לעומת 35 הרוגים בשנת 2024, לעומת 20 הרוגים ב 2025, לעומת 4 הרוגים עד כה ב 2026 (ונקווה שהמספר לא יעלה), הרבה בזכות הפעילות הנחושה והעוצמתית של כוחות הביטחון בזירה הזו בהובלת ממשלת ישראל, וגם בזכות מיזם החוות שעולה ופורח, ויש סכנה לפגיעה בו אם חלילה אחרי הבחירות תוקם ממשלת שמאל יהודי שתישען על מפלגות ערביות.

6. **הזירה הכלכלית:** למרות מלחמה שנמשכת מעל שלוש שנים, ובניגוד לטענות המלעיזים ורואי השחורות שחלקם קיוו לקריסה כלכלית, הכלכלה הישראלית פורחת, האבטלה מאוד נמוכה (כ 3%), השקל התחזק (דולר שווה בערך 3.11 שקלים, היה נמוך יותר לפני כמה חודשים), האינפלציה ירדה בצורה ניכרת בהשוואה לאינפלציה בתקופת הממשלה הקודמת (1.5% כיום לעומת כ 5% באוקטובר 2022), כמות ההשקעות הזרות בארץ עלתה (רק בחצי הראשון של 2026 היקף ההשקעות היה מעל 30 מיליארד לעומת כ 30 מיליארד דולר בכל שנת 2022), הצמיחה חזקה (כ 4.5% לפי קרן המטבע הבינלאומית: זוהי הצמיחה הגבוהה בכל מדינות ה OECD, ויש תחזית טובה גם לשנה הבאה), יחס חוב-תוצר של כ 70% שהוא נמוך בהשוואה לשאר מדינות ה OECD (בגלל המלחמה הארוכה יחס חוב-תוצר כיום אמנם גבוה מזה של 2022 שהיה כ 60%, אבל הישגי המלחמה מצדיקים את היחס הזה, שכאמור הוא טוב ממרבית מדינות ה OECD), התוצר לנפש כיום (כ 70 אלף דולר) עולה בצורה ניכרת על זה של 2022 (היה כ 55 אלף דולר), התמ"ג כיום (תחזית עד סוף 2026) הוא בערך 720 מיליארד דולר (יש גם תחזיות יותר גבוהות) לעומת תמ"ג של בערך 525 מיליארד דולר ב 2022, המדדים המרכזיים בבורסה עלו במאות אחוזים מאז תחילת המלחמה, הגירעון ירד, ויש עוד פרמטרים טובים לכלכלה.

7. **נקודה נוספת שיש מקום לחשוב עליה:** במלחמת העצמאות של ישראל (1947--1949) נהרגו כ 6000 איש, שהיו כ 1% מהציבור היהודי בתחילת המלחמה. לשם השוואה, כמות ההרוגים במהלך המלחמה הנוכחית הוא פחות מ 0.025% מהאוכלוסיה (כמעט 2060 חיילים ואזרחים, כולל אזרחים זרים, כאשר אוכלוסיית ישראל נעה בין 9.8 מיליון אנשים בערך בתחילת המלחמה עד לבערך 10.3 מיליון אנשים נכון לספטמבר 2026). זהו מחיר כבד , וכל אחד שאבד הוא עולם ומלואו, אבל עדיין זהו מחיר שנמוך בהרבה מהמחיר ששילם עם ישראל במלחמת העצמאות כדי להשיג עצמאות. יש להדגיש גם שבמלחמת העצמאות חלקים מהמדינה היו כבושים במשך ימים או שבועות או חודשים (חלקים מהנגב - ע"י הצבא המצרי, חלקים מהגליל ע"י הצבא הסורי והצבא הלבנוני וצבא ההצלה של קאוקג'י, חלקים ממרכז הארץ ע"י הצבא הירדני וצבא ההצלה של קאוקג'י והצבא המצרי, ועוד), היו מעל 700 חטופים (אז הם כונו "שבויים", לרבות שבויים מגוש עציון, ומהרובע היהודי בירושלים, ומקיבוץ ניצנים

וקיבוץ יד מרדכי, ועוד) לעומת כ 255 חטופים במלחמה הנוכחית (כולל חטופים מתים וכולל ארבעה ישראלים שהיו ברצועה לפני תחילת המלחמה), היה במלחמת העצמאות אמברגו נשק בינלאומי כבד ביותר על ישראל (כולל אמברגו אמריקאי) בהשוואה למגבלות לא נעימות אבל הרבה פחות רציניות במלחמת התקומה (ומזכיר גם שארה״ב העניקה לישראל במהלך מלחמת התקומה סיוע צבאי בשווי של מעל 20 מיליארד דולר), מבחינה בינלאומית מצבה של ישראל היה מאוד גרוע (לדוגמה, עם רוב מדינות העולם לישראל לא היו בכלל יחסים דיפלומטיים, וגם עם אלה שכן היו לה יחסים היה מדובר על יחסים עלובים בהשוואה למצב שבא בהמשך, בטח בהשוואה למצב כיום - למרות הלחץ הבינלאומי הכבד ומסע הדה-לגיטימציה האגרסיבי, בו מספר קטן של מדינות נקטו בעיצומים מדיניים משמעותיים נגד ישראל ובמקביל היחסים בין ישראל התחזקו עם הרבה מדינות כגון עם רוב מדינות דרום אמריקה שחלקן גם העבירו את השגרירויות שלהן לירושלים במהלך המלחמה - דבר שעד לפני כמה שנים היה חזון כמעט דמיוני), רמת החיים והתשתיות והמצב הכלכלי בארץ היו גרועים במלחמת העצמאות ונפגעו עוד יותר בגלל המלחמה, והיו עוד קשיים ובעיות.

למלחמת העצמאות היו מחירים כבדים - שתאורטית ניתן היה לחסוך אותם, או לפחות לדחות אותם, אם הנהגת הישוב (שרובה הפכה בהמשך לממשלת ישראל) היתה מוותרת על הקמת המדינה ב 14/5/1948 (ובוחרת גם למנוע את החלטת החלוקה של האו״ם בתאריך כ״ט בנובמבר 1947) שהקמתה הוכרזה לפני שצה״ל הוקם, וכאשר הכח הצבאי המגן של ישראל בים באוויר וביבשה היה במצב בעייתי בלשון המעטה, וישראל נאלצה להתמודד עם חמישה צבאות ערביים (מצרים, סוריה, לבנון, ירדן, עירק) שהיו מתוגברים בכוחות מצבאות נוספים (סודן, ערב הסעודית, תימן) ובכוחות מיליציוניים (צבא ההצלה של קאוקג׳י, כנופיות שונות) - אבל במקביל היו לה גם הישגים רבים, שהרציני שבהם הוא הקמת ישות מדינית ריבונית לעם היהודי בארץ ישראל אחרי כאלפיים שנה בהם העם היה ללא ריבונות באף חלק בעולם. בדומה, למלחמת התקומה היו מחירים כבדים (שכאמור הם נמוכים בהרבה מאלה של מלחמת העצמאות), ובמקביל היו לה גם הישגים רציניים וחשובים, שאת רובם פירטתי לעיל.

למרבה הצער, רק המחיר הכבד שישראל שילמה בטבח שמחת תורה שהיה ב 7/10/2023 גרם למדינה להשתחרר מהקונספציות הבעייתיות ומהפחדים וממדיניות ההכלה שאפיינה אותה במשך עשורים קודם, לאמץ תפיסת עולם הרבה יותר ניצית, ואז לפעול בצורה נחושה ועוצמתית שהובילה להישגים שתוארו לעיל. למרבה הצער, ההשתחררות הזו מהקונספציות והפעולה הנחושה והעוצמתית - שאפיינו את הרוב מכריע של הציבור בתחילת המלחמה - הצטמצמה אחרי חודשים בודדים למחנה הימין (כולל ממשלת הימין) ולחלקים קטנים מהמרכז ומחנה השמאל. לעומת זאת, מערכת הביטחון - לפחות זו שעמדו בראשה הרמטכ״ל הקודם הרצי הלוי וראש השב״כ הקודם רונן בר - יחד עם מפלגות מחנה השמאל והעומדים בראשן ורוב תומכיהן - חזרו מהר לקונספציות הישנות והרעות (למרות שכאמור חלק מאותם גורמים - שבזמן אמת הציגו מדיניות תבוסתנית והקשו מאוד על השגת ההישגים שהושגו במלחמה - מציגים את עצמם כיום כאילו הם ניצים בטחוניים שאף מתלוננים נגד הממשלה על כך שהמלאכה עדיין לא הושלמה).

לסיום, אומר שאני מרכין ראש בפני החיילים הגיבורים שנפלו על הגנת המולדת ובפני האזרחים שנרצחו ע״י עוכרי ישראל, בפני המשפחות השכולות, בפני הפצועים הרבים בגוף ובנפש ובפני אחרים שנפגעו בעוד דרכים במהלך המלחמה (כמו החטופים ומשפחותיהם, המפונים, וכמה וכמה מחיילי המילואים ומשפחותיהם), מאחל החלמה מהירה לפצועים ושיקום מהיר לכל שאר הנפגעים, ומסיר את הכובע בפני כל אלה שתרמו בצורות שונות למאמץ המלחמתי בזירות השונות - כולל בזירה האזרחית ובזירה הבינלאומית - ובמיוחד לאלה שסיכנו והקריבו בנחישות ובגבורה ובתעצומות נפש כל כך הרבה לאורך הדרך ולאלה ששילמו מחירים כבדים: בזכות כל אותם אנשים עם ישראל חי ומדינת ישראל הגיעה להישגים הכבירים במלחמה.